

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ - DRONNINGEN

Σκηνοθεσία: Μέι ελ-Τούκι

Σενάριο: Μάρεν Λουίζ-Κένε, Μέι ελ-Τούκι

Ηθοποιοί: Τρίνε Ντίρχολμ, Γκούσταβ Λιντ, Μάγκνους Κρέπερ.

Φωτογραφία: Γιάσπερ Τζ. Σπάνινγκ

Μουσική: Γιον Έκστραντ

Μοντάζ: Ράσμους Στένσγκαρντ Μάντσεν

Χώρα: Δανία, Σουηδία (Εγχρωμη)

Διάρκεια: 127'

Πρώτη προβολή: 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις: 9 Βραβεία και 10 Υποψηφιότητες:

-Göteborg Film Festival 2019, 3 Βραβεία, Κοινού και Καλύτερη Σκανδιναβική ταινία και Καλύτερη ερμηνεία της Trine Dyrholm.

-Hong Kong International Film Festival 2019, Βραβείο Καλύτερου ηθοποιού στον Gustav Lindh.

-Nordic Council 2019, Κινηματογραφικό Βραβείο στην Σκηνοθεσία, Σενάριο και Παραγωγή

-Philadelphia Film Festival 2019, Βραβείο Κοινού Καλύτερης ταινίας.

-Sundance Film Festival 2019, Βραβείο Κοινού

-Transilvania International Film Festival 2019, Βραβείο Σκηνοθεσίας

-Zurich Film Festival 2019, Βραβείο Καλύτερης ηθοποιού, η Trine Dyrholm.

Η σύζυγος επιτυχημένη δικηγόρος και αφοσιωμένη σύζυγος και μητέρα δίδυμων κοριτσιών ερωτεύεται τον «άσωτο» γιο του άντρα της—Μελό (Δανίκας 3*)

Όταν ο γιος του συζύγου της από προηγούμενο γάμο μετακομίζει στο σπίτι τους, η ζωή της Άν, μιας επιτυχημένης δικηγόρου, θα αναστατωθεί με απρόβλεπτο τρόπο.

Στιβαρό, συναισθηματικά σκληρό δράμα χαρακτήρων, με την Τρίνε Ντίρχολμ («Ίσως Αύριο», «Έρωτας Είναι...») στην ερμηνεία της χρονιάς.

Η πρόταση της Δανίας για το Οσκαρ Διεθνούς ταινίας είναι ένα καλοφτιαγμένο glossy οικογενειακό μελό-δραμα με ελαφρώς risqué θεματική και μια επίγευση τραγωδίας.

Βραβευμένη στο Sundance και στο Γκέτεμποργκ ανάμεσα σε άλλα φεστιβάλ του πλανήτη, η ταινία της Μέι ελ-Τούκι, είναι από εκείνες που θέλουν να προκαλέσουν συζητήσεις και το κατορθώνουν όχι τόσο μέσα από το «πιπεράτο» θέμα του, αλλά κυρίως μέσα από τον κεντρικό χαρακτήρα της ηρωίδας του και του τρόπου που την σκιαγραφεί σε μια καταφορική διαδρομή προς ένα ηθικό ναρκοπέδιο.

Η Άνα είναι μια επιτυχημένη δικηγόρος που αναλαμβάνει συχνά υποθέσεις οικογενειακής βίας αλλά που η ίδια μοιάζει να βιώνει ένα τέλειο κομμάτι οικογενειακής ευτυχίας στο σπίτι που μοιράζεται με τον γιατρό σύζυγό της Πέτερ και τις δυο της μικρές κόρες. Μέχρι τη στιγμή που ο μεγαλύτερος γιος του Πέτερ από τον πρώτο του γάμο, ένας ατίθασος έφηβος που διώχνεται (ξανά) από το σχολείο του θα έρθει να μείνει μαζί τους και το οικογενειακό τους hygge θα διαταραχθεί.

Η σχέση του νεαρού Γκούσταβ με τον πατέρα του είναι τεταμένη και η Άνα θέλοντας να προσπαθήσει να «γίνουν οικογένεια» θα τον εκβιάσει όταν εκείνος θα σκηνοθετήσει μια ληστεία στο σπίτι και η Άνα θα ανακαλύψει φυσικά την

αλήθεια. Ομως αυτό το παιχνίδι δύναμης κι εξουσίας, θα είναι απλά η σπίθα που θα ωθήσει την σχέση τους στα άκρα όταν η ενήλικη γυναίκα θα αποπλανήσει τον γιο του άντρα της. Κι αν κάποτε μια ανάλογη τέτοια σχέση θα μπορούσε να κινηματογραφηθεί με τα μάλλον παστέλ φίλτρα μιας ιστορίας αλλά «Πρωτάρη», εδώ ο τόνος είναι πολύ πιο κοντά στην συναισθηματική και ηθική αλήθεια της ανισορροπίας στην δυναμική μιας τέτοιας σχέσης με το σενάριο να ξεδιπλώνει διακριτικά αλλά αποκαλυπτικά τις πιο σκοτεινές πτυχές του κεντρικού χαρακτήρα του και την πάντα υπέροχη Τρίνε Ντίρχολμ να τον ενσαρκώνει με συναρπαστικό τρόπο. Με τους κανόνες ενός τυπικού παλιομοδίτικου σχεδόν μελοδράματος να ορίζουν το πεδίο της δράσης αλλά και την έντονη αίσθηση μιας υποβόσκουσας τραγωδίας να ελλοχεύει, η «Βασίλισσα της Καρδιάς» κοιτάζει (ίσως με λίγο πιο καλογουαλισμένο τρόπο απ' όσο θα έπρεπε) πίσω από την βιτρίνα των οικογενειακών σχέσεων και των καλών τρόπων, και ανακαλύπτει στις οικογενειακές σχέσεις, στις καθώς πρέπει συμπεριφορές, στις πολιτισμένες μας αντιδράσεις το σκοτάδι των θέλω και την λάμψη της ανεξέλεγκτης επιθυμίας που μπορεί να μεταμορφώσει τον «πολιτισμένο άνθρωπο» σε κυνηγό και αδίστακτο θύτη.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η τρίτη ταινία της αιγυπτιοδανέζας σκηνοθέτιδος Μεί ελ-Τούκι είναι ένα πολύ καλό, τολμηρό ερωτικό, ηθικολογικό (με λόγο περί ηθικής πρακτικής), κοινωνικό φιλμ, με θέμα το ταμπού της ερωτικής και σεξουαλικής σχέσης μιας ώριμης, παντρεμένης γυναίκας χωρίς περισκεψη και ενός εφήβου, γιου του συζύγου της από τον πρώτο του γάμο. Ένας Έλληνας κριτικός χαρακτηρίζει εύστοχα αυτή την κατάσταση «ηθικό ναρκωπένδιο»... Πρόκειται για ένα ερωτικό δράμα (που εξελίσσεται σε τραγωδία), το οποίο θέτει ερωτήματα, διλήμματα, δείχνει συμπεριφορές, ήθη και έθνη σεξουαλικές πρακτικές οι οποίες παραβιάζουν τους ηθικούς κανόνες της προηγμένης και πολιτισμένης, δυτικής κοινωνίας. Ένα από τα επιτεύγματα της ταινίας της ελ-Τούκι είναι πως δεν δίνει εύκολες ηθικές και νοηματικές λύσεις, πως μας αφήνει να σκεφτούμε το θέμα χωρίς βιαστικές τοποθετήσεις, μας προτείνει ένα έργο ανοιχτό σε ηθικές και ψυχολογικές ερμηνείες, σε ποικίλες αναγνώσεις, δίχως ταμπού, κλισέ, προκαταλήψεις και έτοιμες απαντήσεις.

Δεν πιστεύω πως ο χαρακτήρας της Αν, της μοιχαλίδας που είναι δικηγόρος γυναικών αντιμέτωπων με την αντρική βία, είναι καθαρά αρνητικός, σίγουρα τα θαλασώνει όταν αρνείται μετά βδελυγμίας μπροστά στον γιο και τον πατέρα του, πως έκανε έρωτα με τον δεκαεπτάχρονο γιο, διαψεύδοντάς τον κι απογοητεύοντάς τον πλήρως, με ανυπολόγιστες ψυχικές φθορές και συνέπειες. Μα ουσιαστικά είναι τολμηρή, ευαίσθητη κοινωνικά και ατομικά, διεκδικεί στόχους στη ζωή της, επιδιώκει δικαιολογημένα να γεμίσει τα διάφορα, υπαρκτά, ψυχικά, συναισθηματικά και ερωτικά «κενά» της, αν και το κάνει με λάθος τρόπο και στόχο, αποπλανώντας τον έφηβο γιο του συζύγου της. Η ελ-Τούκι λέει, με ειλικρίνεια και διαύγεια, για τον κεντρικό γυναικείο χαρακτήρα της: «Κατά κάποιον τρόπο αντιλαμβάνομαι αυτήν την ταινία ως μια εξερεύνηση ενός μοντέρνου φεμινισμού. Γιατί ισότητα δε σημαίνει να δείχνουμε μόνο τα θετικά μιας γυναίκας αλλά και τις ιδιαιτερές, αφανείς εκφάνσεις της ψυχολογίας της, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται τα αρνητικά. Αυτό για μένα είναι πραγματικός φεμινισμός.» Τελικώς η ηρωίδα αποδεικνύεται τουλάχιστον τίμια -έστω μετά το κακό, τον τραγικό χαμό του γιου- γιατί παραδέχεται τι έκανε, καταφέρνει τελικά να πάρει την ευθύνη. Αυτή τη φορά, στο τέλος, είναι ο σύζυγος/πατέρας που δεν θέλει να δεχτεί την αλήθεια και την ευθύνη της.

Μεγάλο μέρος της ιστορίας διαδραματίζεται σε έναν αστικό

κοινωνικό κι επαγγελματικό περίγυρο, συνήθως σε μια βίλα στην εξοχή, κατοικία του εύπορου ζευγαριού* στα πλαίσια της -αρχικής- οικογενειακής ευτυχίας και ισορροπίας, και των πολιτισμένων, καλών τρόπων. Εκεί επωάζεται ένα μυστικό, ακραίο, «αμαρτωλό» και επικίνδυνο. Η μυθοπλασία προσεγγίζει, περικυκλώνει και περισφίγγει μια σύγχρονη, ερωτική, συναισθηματική, ηθική και κοινωνική κατάσταση σε αδιέξοδο, ένα σύγχρονο, παρόμοιο, τρελό τρίγωνο στα πλαίσια της ανεκτικής και μοντέρνας σκανδιναβικής κοινωνίας.

Το δανέζικο φιλμ της Ελ-Τούκι «Βασίλισσα της καρδιάς» είναι μια πυκνή, γεμάτη ένταση και νόημα ταινία. Κλιμακούμενο και άψογο σκηνοθετικά, μυθοπλαστικά, δραματουργικά και αφηγηματικά το φιλμ εμπεριέχει πολλή ζωή και πνοή! Και πολλή λίμπιντο... Η γνωστή, έμπειρη και με υποκριτικό εύρος (γκάμα) και βάθος, Δανέζα ηθοποιός **Ντίρχολμ είναι απλά καταπληκτική.** Σίγουρα υπάρχει στη Δανία μια πολύ ανεπτυγμένη καλλιτεχνικά, δοκιμασμένη κινηματογραφία...

ΘΟΔΩΡΟΣ ΣΟΥΜΑΣ

Η τρίτη ταινία της Δανέζας Μεί ελ-Τούκι ξεκινά κι εξελίσσεται σαν ένα τολμηρών ερωτικών σκηνών δράμα πάνω σε μια «ανάρμωση» σχέση. Αυτή της Αν, μητέρας διδύμων κοριτσιών κι επιτυχημένης δικηγόρου, που αναλαμβάνει υποθέσεις κακοποιημένων παιδιών, και του νεαρού γιου του άντρα της από προηγούμενο γάμο του. Ατίθασος έφηβος, ο τελευταίος έρχεται από τη Σουηδία για να μείνει στο σπίτι τους και ύστερα από μια περίοδο δύσκολης προσαρμογής η οικογένεια καταφέρνει να βρει την εσωτερική ισορροπία της. Το ψυχολογικό κενό της Αν όμως, δημιουργεί μια ανιαρά πολυτελούς καθημερινότητας, την ωθεί στην αγκαλιά του νεαρού Γκούσταβ και σε έναν παθιασμένο έρωτα με ημερομηνία λήξης.

Μέσα από την ιστορία ενός ανορθόδοξου ιψενικού τριγώνου, η Μεί ελ-Τούκι και η συν-σεναριογράφος Μάρεν Λουίζε Κένε (των τηλεοπτικών «Bron» και «Borgen») περιγράφουν με μεθοδική ακρίβεια τις ευαίσθητες ισορροπίες που διατηρούν εν λειτουργία το αδιάταραχτο, «προοδευτικό» σκανδιναβικό lifestyle.

Διακριτικά μετατοπίζουν βήμα βήμα το δραματικό ενδιαφέρον της πλοκής από την ερωτική περιπέτεια και την εξέλιξη της στο γενικότερο πλέγμα των οικογενειακών, επαγγελματικών και διαπροσωπικών σχέσεων, **τονίζοντας το υπαρξιακό αδιέξοδο ενός ζηλευτού και απορροφημένου modus vivendi.** Αυτό αποκαλύπτεται ολοκάθαρα όταν οι Αν και Γκούσταβ, με το τέλος του love story τους, έρχονται σε αντιπαράθεση και η πρώτη πρέπει να πάρει μερικές ειρώδυνες αποφάσεις. Είναι αυτές που παριάζουν σε μια επιτυχημένη δικηγόρο η οποία υπερασπίζεται κακοποιημένα παιδιά; Είναι εκείνες που θα βοηθήσουν μια γυναίκα να βρει τις αληθινές επιθυμίες και ανάγκες της; Η Τρίνε Ντίρχολμ («Ισως Αύριο», «Ερωτας Είναι...») δίνει την ερμηνεία της χρονιάς, παρασύροντάς μας στο αδιέξοδο όπου είναι παγιδευμένη μια ολόκληρη κοινωνία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

MAY EL-TOUKHY

Σκηνοθέτης και Σεναριογράφος.

Φιλμογραφία: The Lioness (pre-production), 2019 Η βασίλισσα της καρδιάς, 2017 Herrens vej (TV Series), 2017 I Klironomi (TV Series), 2015 Lang historie kort, 2011 Den Hvide Mand (Video short), 2009 Stykke for stykke (Short), 2003 White Man's Burden, 2003 Min velsignede (doc. Short).